

పేరు మీరే పెట్టండి

అనేక పత్రికలు, నవలలు చదివే మీలోని ఊహాశక్తిని ఉపయోగించండి. ఈ కింది కథ చదివి దానికి ఏపేరు పెడితే బావుంటుందో ఊహించి కింది బాక్సులో మీరే రాయండి.

స్వాతి జల్లులు నేలను తాకి సంగి

తాన్ని ఆలపిస్తున్నాయి. ఆక్కడక్కడా కనిపిస్తున్నాయి, రెంటిని వెంబడిస్తున్న పోతుకుక్కలు. కరుస్తోంది ఆది. కనరుతోంది. లాంసగా స్వీకరిస్తున్నాయి అతికస్కా తాన్ని. తమనుకావన్నట్లుగా ఎటో చూస్తున్నాయి పోతులు. తిరిగి వెంబడిస్తున్నాయి. ఒక చువవతి, అప్పుచూప సుంపతి, పల్లె పడుచు చూచాన చెట్లకేసిచూస్తూ చట్టిమూట కొంగు చాటున దాచుకుంది. చిరుచినుకులకు శరీరం చిందే ఆవిర్భవో పుట్టిక కోరిక చుగుసుకు కమ్మేసింది. ఇప్పటి కిప్పుడే మగనికొగిలిలోపూర్తిగా తిరిగిపోవాలని మనసును పెనవేసుకుంటున్న కోరికల్ని చెక్కడ దోపుకోవారో తెలియలేదు. అలాగే...తడిసిన స్పాంజిలా...పరుపు పరుపున, పదినిమిషాల్లో మగని దగ్గరకు చేరింది. జంబు గూడ చాటున నిల్చుని వున్నాడు అతను. తనూ అందలో దూరుతూ చట్టిమూట అతనికిచ్చింది. ఓరగా అతనివైపుచూసింది. పైటతీసి పిండసాగింది. ఒంగి చీరకుచ్చెళ్ళను పైకి లేపి పిండ సాగింది. చూడనట్లే సద్ది తినసాగాడు అతను. అతని కడుపుమంట చల్లాచ్చింది ఆవిడ తన మనసుమంట ఎలా చల్లార్చుకోవాలో అర్థంకాలేదు. తన స్థితిలో అతడు లేడు. గజగజ వణకుతూ కరుచుకుని నిల్చుంది. పొట్టేలు ఒకటి గొర్రె మీదకు ఎగజడు తోంది.

ఆ దృశ్యం ఆవిడ మనసులోని కోరికను భగ్గున రగిల్చింది. తన కోరిక తీర్చేటట్లులేడు మగడు. గొర్రెల మందపైకి తోడెల్లు వస్తే కలిగే ఆవేశంలో వందవ వంతు కూడాలేదు. తన మీదకు దూకే ఈ కోరికల్ని అరికడదాచుని. గొర్రెల మనసులో కోరికల్ని ఊణంలో పసిగడతాడు. కాని తన మనసులోని కోరికల్ని ఎంతకూ గ్రహించడు. 'అటుచూడ' మన్నట్లుగా చేయించాపింది. ప్రకృతి కార్యాన్ని చేయటానికి మహా తాపత్రయపడుతోంది పొట్టేలు. వాటివేపు చూశాడు అతను. కాంక్షగా అతన్ని చూసింది ఆవిడ, అతని కళ్ళలో కోరికల తాలూకు నీడలేవైనా కనిపిస్తాయేమోనని పరీక్షిస్తోంది. చిన్నగా నవ్వాడు. "మందకు పొట్టేలో గొట్టో ఇంకోటి పుల్లాడి. ఒకదాని కొకటి తోడైతావుంటే మందపెద్దదైతాడి. రూపాయలు శానా పచ్చాయ్." అన్నాడు. ఊణంకూడా నిలువలేక పోయింది ఆవిడ. మంచించుక పోతున్న హృదయంతో ఇంటి దారిబట్టింది. పర్లానికి తోడు కన్నీళ్లు కూడా ఆవిడ శరీరం మీద దాడిచేస్తున్నాయ్. చినుకుల చిటపటలకు తోడు ఎక్కిళ్ళ శబ్దాలు వినిపిస్తున్నాయి.

—ఎస్. వెంకట్రామిరెడ్డి
-(పోరుమామిళ్ళ)

స్రవంతి నెం: 12లో ఈశ్వరికలో ప్రచురించిన కథకి రచయిత శ్రీ ప్యావలి శ్రీరాములు పెట్టిన పేరు: చిలాకా గోరింకలు

ఈ వారం ఈ శీర్షికలో కథల ఎన్నికల గెస్ట్ ఎడిటర్ : శ్రీ భగీరథ

"సినిమా జర్నలిస్టుగా ఏడు సంవత్సరాల అనుభవం తప్ప సాధించిందేంలేదు. నా ఆశ, ఆకాంక్ష ఏదో చెయ్యాలని. ఏం చేస్తానో భవిష్యత్తే నిర్ణయించాలి." అంటూ ప్రారంభించిన శ్రీభగీరథ, పాఠక లోకానికి బాగా సుఫరిచితులు. శ్రీ శ్రీ ముందుమాట రాసిన 'మానవత' కవితాసంపుటి. 'అంతం కాదిది ఆరంభం, 'సావేరి' నవలలు కాక అచ్చుకావలసిన వెన్నోడిన్నాయి. 'ఓ కథరాయండి' కథలపై ఆయన అభిప్రాయాన్ని ఆయన మాటల్లోనే చదవండి. "ఈ నూతన రచయితలలో రాయాలనే ఉత్సాహమే కాదు, రాయగలిగిన సత్తాకూడా ఉందని ఈ చిన్న కథలు నిరూపిస్తున్నాయి. రెంటిని ఎన్నిక చేయకం పరిక్షే! అయితే వైవిధ్యమున్న రెంటిని ఎన్నిక చేశాను. మిగతా వారు సహృదయంతో ఆర్థం చేసుకొని మరింత ఉత్సాహంతో రచనలుచెయ్యాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాను."

శ్రీ మనసుని

గ్రహ మూడు రోజులుగా భర్త ఎందుకో మానసికంగా బాధపడుతున్నాడని గ్రహించినా గట్టిగా ఏమిటని అడగలేక పోయింది రాజ్యం. చాకలి రావటంతో బట్టలు వెయ్యటానికి వెళ్ళింది. భర్త విడిచి వెళ్ళిన పేండ్, షర్ట్ తీస్తుంటే పాకెట్లో తగిలిందో ఉత్తరం దానితోపాటు ఓ చిన్న పిల్లాడి ఫొటో. ఆ

స్రవంతి నెం: 10లో ఇచ్చిన

“మీకేం, పెళ్ళయిన ఆరునెలలకే తండ్రయ్యారు. నేను రెండేళ్ళయినా తల్లి కాలేకపోతున్నాను” అన్నది భర్తతో రాజ్యం. నాక్కం ఆధారంగా రాసిన కథలు

ఉత్తరం చదవగానే రాజ్యానికి తమ పెళ్ళి నాటి అమ్మలక్కల మాటలు చెప్పిస్తో మాట మ్రోగాయి. పెళ్ళికొడుకు చదువు కొనే రోజుల్లో ఎవర్నో ప్రేమించేడట, అనికాస్త మోసం చేసేసరికి అసలు పెళ్ళి వద్దన్నా వట. తల్లి, తండ్రిపోరు పడలేక ఒప్పకొన్నాడు చివరకి. రాజ్యంలో శ్రీ సహజమైన ఈర్య అసూయలు భగ్గుమన్నా క్రమంగా వాటి స్థానే ఆలోచనలు రూపు దిద్దుకొన్నాయి.

పెళ్ళిఅయినకొత్తలో భర్త ముఖావంగా ఉన్నా అతనికి యాక్సిడెంట్ అయిన తరువాత మానసికంగా ఇద్దరూ దగ్గరయ్యారు. క్రమంగా ఒకరంటే ఒకరికి ఎనలేని అనురాగం ఏర్పడింది. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకి భర్త ముఖంలో విచారాన్ని చూస్తోంది. దానికి కారణం ఈ ఉత్తరమేనని తెలుస్తూనేఉంది. ఎందుకోగాని భర్త అలా ఉంటే భరించలేక పోతుంది రాజ్యం. ఏదో ఒకటి చేసి అతను సంతోషంగా ఉండేట్టుచేయాలి

అంతవరకు వచ్చిన తరువాత అమె రమణమూర్తిని ఎందుకుతిరస్కరించిందో. పిల్లాడిని కని అనాధగా మళ్ళీపెళ్ళిచేసుకొని స్టేట్స్ కి వెళ్ళింది. అందుకే అంటారు శ్రీ మనస్సు అగాఢం అని, బాబు ఫాదో చూస్తుంటే పదిలి పెట్టుబుద్ధి కావటం లేదు. ఉత్తరం రాసిన అతను మంచిపనే చేశాడు.

మరురోజు భర్తకాలేజీకి వెళ్ళినతరువాత అనాధ శరణాలయంకి వెళ్ళింది రాజ్యం. అక్కడ పిల్లలందరిని చూసి బాబుని గుర్తు పట్టి అడిగింది ఇప్పుడును పెంచుకోవటానికి, మొన్ననే రమణమూర్తి అనే అతను ఆ బాబు కావాలని వచ్చివెళ్ళాడని మరో వారం రోజుల్లో వచ్చి తీసుకెళ్తాడని చెప్పారు కాని రాజ్యం దబ్బు ఆశ చూపి బాబును కొనేసింది.

సాయంత్రం ఇంటికొచ్చిన రమణ ఇంట్లో ఉన్న బాబుని చూసి దిమ్మెర పోయాడు. ఇదెలా సాధ్యం బాబు ఇంటికెలా వచ్చాడు.

“నిన్ను డాక్టరు దగ్గరకి వెళ్ళాను. ఈ సారి మిమ్మల్నికూడా రమ్మన్నారు” టీ ఇసూ భర్తతో చెప్పింది రాజ్యం.

భార్య పిల్లలకోసం చేస్తున్న ప్రయత్నాలు గుర్తుకు వచ్చాయి. “అప్పుడే ఏం

తొంపర పిల్లలకోసం” ఎంత మామూలుగా అన్నా బాధ భవించిందా గొంతులో.

“అలాగే అంటారు మీకేం పెళ్ళయిన ఆరునెలలకే తండ్రిఅయ్యారు, నేను రెండేళ్ళ అయినా తల్లిని కాలేక పోతున్నాను” అన్నది భర్తతో రాజ్యం.

“నీ.. సీకెలా తెలుసు ఈ విషయం.”

‘మీకొచ్చిన ఉత్తరం’

నాలుగు రోజులుగా బాబు విషయం ఎలా చెప్పాలా అని మధనపడుతున్న తనకి సమస్యని ఇంత తేలిగ్గా పరిష్కరించిన భార్యతో తనకి జరిగిన యాక్సిడెంట్ పలితంగా సంతానం కలిగే యోగం లేదనే రహస్యాన్ని దాచి మభ్యపెట్టటం భావ్యం కాననిపించింది రమణమూర్తికి. కాని బాబు విషయం ఆమె అంత తేలిగ్గా ఎలా తీసుకోగలిగింది. తనెంతో గొడవజరుగుతుంది అనుకొన్నాడు. అందుకే అంటారు శ్రీ మనస్సు తెలుసుకోవడం కష్టమని.

—సుహాసిని (విజయవాడ)

దెబ్బకు దెబ్బ

ప్రఖ్యాత సినీనటుడు విమల్ రాజన్.

ఉదయాన 8గంటల కల్లా ముస్తాజై మాటింగ్ కు బయలుదేరాడు. ఏరోజూ ఆ సమయంలో నిద్రలేవని రాజ్యం ఆ రోజు అతని కొరకే ఎదురు చూశాఉంది. నెమ్మదిగా ఎదురువచ్చి తన చేతిలోని కాగితాలు విమల్ రాజన్ ముందుంచి “సంతకం చెయ్యండి” అంది.

త్వరత్వరగా ఆ కాగితాలు చదివిన విమల్ రాజన్ కు కోపం, ఆశ్చర్యం కలిగింది. “సంతకం చెయ్యండి. మీరింత కాలం ఆ మాయలాడి హారికట్ రహస్య వివాహం చేసుకుని కాపురం చేస్తూనన్ను నందించారు. ఇకపై మీ ఆటలు సాగవు. ఈ డైవోర్స్ కాగితాల మీద సంతకం చేసే వరకూ మిమ్మల్ని కదలనివ్వను” గట్టిగా అంది రాజ్యం.

“సికినాశేమైంది?” అరిచాడు విమల్ రాజన్. “మీకేం! పెళ్ళైన ఆరునెలలకే తండ్రయ్యారు. నేను రెండేళ్ళైనా తల్లి కాలేక పోతున్నాను.” అన్నది రాజ్యం

ఓరగా, పరిశీలనగా చూస్తూ. “దానికి నన్నేం చెయ్యమంటావ్? ఇదీనీ దౌర్భాగ్యం. అదిహారిక అదృష్టం” అన్నాడు చులకనగా విమల్ రాజన్.

“నాకు పిల్లలు కలుగకపోవటానికి నాలో ఏమాత్రం తోపం లేదని లేడి డాక్టర్ చెప్పింది. దాంతో అనుమానం వచ్చి ఏడాది క్రితం మీరు పరీక్ష చేయించుకున్న డాక్టర్ వద్దకు వెళ్ళే అతను చెప్పాడు... ఆ తోపం మీలో ఉందని, ఆ విషయం నాతో చెప్పవద్దని మీరు అతన్ని ప్రాణేయపడ్డారనీ. కాని హారికటు పుట్టినబాబు మీ బాబు అని ప్రతికలన్నీ బహారంగంగా. రోజూయి కాబట్టి, మీరిద్దరు ఇంకా విచ్చల విడిగా ప్రవర్తిస్తారనీ, నాపై జాలితో ఈ విషయం బయట పెట్టాడు డాక్టర్. మీకు నేను కావాలో అది కావాలో ఈ రోజే తేలాలి.” అందిరుద్ధకంతో రాజ్యం.

“నన్ను క్షమించు రాజ్యం. నిన్ను విడనాడాలనే ఉద్దేశంనా కెప్పుడూలేదు” అన్నాడు మ్హనవదనంతో దోషిలా విమల్ రాజన్. రాజ్యం మనసు ఆనందంతో నిండిపోయింది. డైవోర్స్ కాగితాలను చింపి ముక్కలు చేసింది.

ఆ నాటి నుంచి మహానటి హారిక ఇంటికి విమల్ రాజన్ ఎప్పుడూ పోలేడు.

—వలసర్ల రాజారత్నంబాబు [విజ్ఞపాడు]

ఓ కథ రాయండి
 ఈ క్రింద ఇచ్చిన వాక్యాన్ని కథలో ఎక్కడయినా ఉపయోగించి అచ్చులో అరపేజీ మించకుండా ఓ కథని రాసి వెంటనే పంపండి. ప్రచురణార్థమైన కథా రచయితలకి పాఠిక రూపాయలు పాఠి తోషికం పంపబడుతుంది.
 “విడాకు లిచ్చినా మేం ఒకే ఇంట్లో ఉంటామండి” అన్నాడు సాగర్ లాయర్ తో.

